

РЕШЕНИЕ

№ 2651

гр. София, 16.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 27.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора
Попова, като разгледа дело номер **10959** по описа за **2011** година докладвано
от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
(АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и
наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЗК [фирма], чрез процесуалния представител
юрк. Т. П. срещу решение от 14.10.2011 г. по н.а.х.д. № 10765/2011 г. описа на
Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105 състав.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в
нарушение на материалния закон. Излагат се подробни съображения за неправилност
на извода на въззивния съд за законосъобразност на наказателното постановление.
Иска се отмяната на решението и постановяване на друго по съществуващото на спора, с
което да бъде отменено НП.

Отвратната страна – Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител
юрк. Т. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София град, IV касационен състав, като обсъди доводите на
страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на
обжалваното решение, намира следното:

С обжалваното решение по н.а.х.д. № 10765/2011 г. по описа на СРС, НО, 105 състав е
потвърдено наказателно постановление (НП) № Р – 10-247 от 15.03.2011 г. на
заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление

„Застрахователен надзор”, с което на ЗК [фирма] за десет бр. нарушения на чл.317 а, ал. 3 вр. ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) на основание чл.319, ал. 1, т. 2 от КЗ са наложени десет броя имуществени санкции в размер на 1000 лева всяка една от тях.

Съдът е приел, че НП е издадено при липса на съществени процесуални нарушения и при правилно прилагане на материалния закон, като не са налице основания за неговата отмяна.

Касационната жалба е подадена в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 2 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

В рамките на касационното производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но същото е постановено при неправилно прилагане на материалния закон по следните съображения:

Изпълнителното деяние, посочено в АУАН и в НП е следното: ЗК [фирма] е представило в КФН информация за сключени застрахователни договори по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите по реда на чл.294, ал. 4 във връзка с ал. 1 от КЗ в периода след 46-ия ден включително от датата на тяхното сключване, с което е нарушило чл.317 а, ал. 3 от КЗ”.

Предоставената информация на КФН от касатора на 16.07.2010 г. за сключените десет бр. застрахователни договори по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите не може са бъде квалифицирано като неизпълнение от ЗК [фирма] на задължение по реда на чл. 294, ал. 1 вр. ал. 4 от КЗ. Съгласно чл.294, ал. 1 от КЗ всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Р. Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, представя на Информационния център ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица, а в чл. 249, ал. 4 от КЗ е уредено задължението за изпращане на справката по ал. 1 в КФН.

Касаторът не се явява задължен субект по смисъла на чл. 294, ал. 1 от КЗ, тъй като е дружество – титуляр на лиценз за застрахователна дейност и вписано във водения от Комисията за финансов надзор публичен регистър, учредено по българското право. С оглед това извършваната от него дейност в държавата му по произход – Р. Б. не е в резултат на упражнена свобода на движение по правото на Съюза: правото на установяване, уредено в чл.49 вр. чл. 54 от глава 2 „Правото на установяване” от дял IV „Свободно движение на хора, услуги и капитали” от Договора за функциониране на ЕС (ДФЕС) или свободата на предоставяне на услуги по чл.56 вр. чл.62 и чл. 54 от глава III „Услуги” от дял IV на ДФЕС.

Употребените в разпоредбата на чл.294, ал. 1 от КЗ изрази „всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка в РБ”, допълнени с пояснението „посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги” означава качество на лицата, предоставящи услугите, което предполага упражнена свобода на движение на услуги по правото на ЕС, които лица са изрично разграничени по тези качества от другите застрахователи съгласно чл.8, ал. 1, т. 2 от КЗ. Така предвиденото допълнително качество на задължените лица по чл.294, ал. 1 от КЗ – упражнена свобода на движение изключва от приложното поле на разпоредбата застрахователите,

които имат произход от същата държава – членка или са с произход друга държава – членка извън ЕС, и които са застрахователите по чл.8, ал.1 , т. 1 от КЗ. Ако в чл.294, ал. 1 от ТЗ не се съдържа изразът ” посредством установяване или свободата на предоставяне на услуги”, тогава нормата би се отнасяла за всички застрахователи, които предлагат на територията на РБ задължителните застраховки, посочени в разпоредбата. Понятията „посредством установяване или свободата на предоставяне на услуги” следва да се тълкуват и прилагат единствено по смисъла, значението и целите, произтичащи от правото на Съюза поради автономността на понятията на това право, както и от принципа на примата на това право и задължението за лоялно сътрудничество, установено по чл. 4, § 3 от ДЕС. Поради това установяването на територията на държава-членка чрез седалище също предполага упражнена свобода на движение от дружеството и не обхваща всички застрахователи, предоставящи услуги на територията на тази държава. Изводът се налага и от тълкуването на чл.8, ал. 1 ,т. 1 и т. 2 от КЗ, който разграничава застрахователите също по признака „упражнена свобода на движение на услуги” (по т. 2 „застраховател от друга държава-членка при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги”) и втора категория – на застрахователите, получили лиценз от КФН. Съобразно това разграничение следва да се тълкува и нормата на чл. 294, ал. 1 и ал. 4 от КЗ. С тази разпоредба е установено допълнително задължение за застрахователите, упражнили правото на свободно движение на услуги, а в случай на извод по смисъла на чл. 61 от ДФЕС – че са отпаднали всички ограничения на свободата на предоставяне на услуги, то тази разпоредба е дискриминационна спрямо тези дружества и не следва да се прилага спрямо задължените по същата лица, тъй като ги поставя в по-неблагоприятно положение на останалите лица с държава на произход – РБ . Дори и при такъв извод, е недопустимо правилата на чл.294, ал. 4 вр. ал. 1 от КЗ да се прилагат по отношение на застрахователите с държава на произход РБ, тъй като това би довело до прилагане на закона по аналогия и в резултат на това основание за реализиране на административно-наказателна отговорност, което е в противоречие с чл.46, ал. 2 от Закона за нормативните актове и принципа за законоустановеност на деянията, които съставляват административни нарушения – чл.2, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на гореизложеното като е достигнал до извода за законосъобразност на наказателното постановление, Софийски районен съд е постановил неправилно решение.

По тези съображения касационната жалба на ЗК [фирма] се явява основателна и оспореното решение следва да се отмени като неправилно, като бъде постановено друго по съществото на спора, с което да бъде отменено процесното НП № Р- 10 – 247 от 15.03.2011 г. на заместник-председателя на КФН.

Водим от горното, Административен съд София град, IX касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от решение от 14.10.2011 г. по н.а.х.д. № 10765/2011 г. описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105 състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление (НП) № Р – 10-247 от 15.03.2011 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ:

1.